

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szalay Géza ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) felperesnek, dr. Szathmári Emese ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. január 14. napján meghozott, 24.P.20.347/2006/14. számú ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.980 (huszonegyezer-kilencszáznolcvan) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes a Ptk. 75. §-ára és a Ptk. 84. § (1) bekezdésére alapított kereseti kérelmében 600.000 Ft nem vagyoni kártérítés és 2004. augusztus 9. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetében előadta, hogy 2004. augusztus 9-én az alperes ...i üzletében megrendelte az augusztus 7-én tartott esküvőjéről digitális fényképezőgéppel készített képek CD-re történő kiírását és archiválását egy CF-kártyáról. Majd a képek kiírását követően a CF kártyára újabb felvételeket készített a nászútról. A hazaérkezést követően észlelte, hogy a CD-n nem az esküvői fényképek, hanem ismeretlen személyek képei láthatók. Előadta, hogy megismételhetetlen és jelentős eseményt megörökítő képei vesztek oda, és ezzel magánszférájához való joga sérült.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint nem történt hibás teljesítés, a készüléket a kezelési utasítás szerint használták. Hivatkozott arra, hogy a képek bárhol elkeveredhettek. A kár mértéke pedig kizárólag a szolgáltatásért kifizetett 799 Ft-os összegre korlátozódhat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 600.000 Ft-ot és ennek 2004. augusztus 9-től járó késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát valamint 146.000 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a Ptk. 75. § (1) bekezdése deklarálja a személyhez fűződő jogok védelmét, továbbá hogy a 76.-83. §-ig terjedő szakaszok nem kimerítő jelleggel, hanem példálózó módon sorolják fel a személyiségi jogok legtipikusabb eseteit. Kifejtette, hogy a házasságkötés a felnőttkor legjelentősebb, további életvitelt alapvetően meghatározó eseménye. A felperes gondoskodott arról, hogy ezek a pillanatok megörökítésre kerüljenek. Rámutatott, hogy az emberi élet teljességéhez hozzátartoznak az emlékek is, amelyek között kiemelt szerepet töltenek be az esküvői képek. Azzal, hogy a felperes életének legfontosabb napjáról rögzített felvételek eltűntek, megsérült a felperes Ptk. 75. § (1) bekezdése szerinti személyiségi joga. A felperes felelőssége körében utalt a perben beszerzett igazságügyi szakvéleményre, amelynek alapján megállapítható volt, hogy a felperes nem a saját gépéhez tartozó CF-kártyáról készített CD lemezt kapta meg alperestől. Mivel a szakértő kizárólag a vélemény készítésekor használatban levő Digiboxot tekinthette meg, a perbeli CD-re mentés körülményei nem voltak feltárhatók. Olyan okszerűen felmerülő adat nem állt rendelkezésre, amely azt támasztotta alá, hogy hogyan kerülhetett a felperes birtokába olyan CF-kártya, amelyen levő felvételek az esküvői vacsora idején más helyszínen, eltérő fényképezőgépen készültek. Az alperes szállodai személyzetre történő utalását semmilyen körülmény nem igazolta. A CF-kártya kiemelése nem szükséges az esküvői felvételek megtekintéséhez, így ez a körülmény sem teremthetett alapot arra, hogy a felperes felelőssége felmerüljön. A képek ellenőrzésének szükségszerűségére az eladónak kellett volna a figyelmet felhívni. Így az sem alapozza meg az alperes kimentését, hogy a felperes nem kérte a mentés sikerességének ellenőrzését. A felperes személyiségi jogainak megsérülését kizárólag az okozta, hogy az alperes nem gondoskodott megfelelő berendezés rendelkezésre állásáról. Mivel a CD-re mentés következtében a felperes kiemelten fontos eseményt megörökítő pótolhatatlan emlékei végérvényesen elvesztek, így az ezt enyhítő nem vagyoni kártérítés összegét a keresettel egyezően 600.000 Ft-ban tartotta indokoltnak. A késedelmi kamatról a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint rendelkezett, míg a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az ítéleti tényállás kizárólag a felperesi előadást tükrözi, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta az alperesi védekezést, a tanú által elmondottakat és a szakértő megállapításait. Hivatkozott arra, hogy a peres felek között a Ptk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói szerződés jött létre. Így a Ptk. hibás teljesítésre vonatkozó szabályai és nem a személyek polgári jogi védelme fejezetében foglaltak irányadók a jogvita elbírálásánál. A felperes maga is a hibás teljesítés kifejezést használta a keresetében. A felperes és felesége nem vitatták azt, hogy önkiszolgáló rendszerű volt a Digibox készülék. Utalt az alperesi tanúvallomás tartalmára, amelyben a felperes azt nem vitatta, hogy a felvételek megtekintésére lehetőség volt, és előadta, hogy nem kérte a megtekintést. Ezzel a mulasztással a felperes lehetetlenné tette igénye bizonyítását. Így állításán kívül nem állapítható meg, hogy mit adott át teljesítésre, és az sem, hogy a teljesítés hibás volt.

Hivatkozott arra, hogy az alperes alvállalkozója és az igazságügyi szakértő azt állapították meg, hogy a Digibox készülékbe helyezett memóriakártya esetén kizárólag a memóriakártyán levő adatállomány kerülhet a CD-lemezre. A CD-k elcserélése az üzletben nem történhetett meg, hiszen az idegen CD még el sem készült, abban az időpontban, amikor a felperes a szolgáltatást igénybe vette. Utalt arra is, hogy gazdátlan esküvői képeket tartalmazó képek nem kerültek vissza a laboratóriumba. Senki nem jelentkezett az üzletben felperesi esküvői képeket tartalmazó CD-vel és az idegen CD felvételeket sem kereste senki. Az alperesi üzletből történt távozás után egy hetes ...i tartózkodásuk idején az alperes működési körén kívül, nem ellenőrizhető módon is összekeveredhettek a CD-k, így alperes terhére a hibás teljesítés megállapítása nem jogszerű. Amennyiben az alperest felelősség is terhelné a felvételek elvesztése miatt, az alperes felelőssége kizárólag a 799 Ft összegű vételárra korlátozódhat. A személyiségi jogokat az alperes semmilyen módon nem sértette meg. A Ptk. 75. § (3) bekezdésében foglaltakra is hivatkozott, miszerint nem sérti a személyhez fűződő jogokat az a magatartás, amihez a jogosult hozzájárult. Így tehát az alperes felelőssége nem áll fenn.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes felelősségét kétséggkívül megalapozó szakértői megállapítás az volt, hogy a felperesnek átadott CD-re a képeket teljes bizonyossággal egy másik CD lemezről vitték át és nem CF-kártyáról. Holott a felperes egy CF-kártyát adott át a tanúként is meghallgatott alkalmazottnak.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, amelyre alapított érdemi döntése is helytálló volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokaira is tekintettel.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a személyhez fűződő jogokat a Ptk. csak példálózva sorolja fel. A magánélet zavartalanságához, ezen belül az emlékekhez, azok ápolásához való jog is olyan személyhez fűződő jogosultság, amelyet a Ptk. abszolút hatállyal, mindenkiel szemben védelemben részesít, a Ptk. 75. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 8. §-a értelmében mindenkinek joga van arra, hogy magán és családi életét tiszteletben tartsák.

Az elsőfokú bíróság ezen rendelkezések alapján érdemben helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát.

Attól függetlenül, hogy a felek között létrejött szerződés vállalkozási szerződésnek minősül, a felperes jogosult volt személyhez fűződő jogi igényt érvényesíteni, mivel magánélethez való joga megsértését sérelmezte. A felperes keresetében egyértelműen kinyilvánította, hogy ilyen tartalmú igényt terjeszt elő, és nem önmagában a vállalkozási

szerződés hibás teljesítését kifogásolta, ezért az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy hibás teljesítésről lehet csak szó, és a szerződési feltételek alapján kizárólag 799 Ft erejéig felel.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az alperes által hivatkozott körülmények kimentési érvként nem voltak elfogadhatóak.

A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta a felperesi álláspontot. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a per tárgyát képező szolgáltatásnyújtás idején használatban lévő gépeket meg sem lehetett vizsgálni, tekintettel arra, hogy 2006-ban ezek a gépek teljes körűen kicserélésre kerültek, ez a körülmény pedig az alperes terhére értékelendő.

A felperes nem vitásan egy CF-kártyát adott át az alperesi alkalmazottnak, míg a szakvéleményből kitűnően az alkalmazott által átadott CD-n levő felvételeket egy másik CD-ről és nem egy CF-kártyáról másolták át. A szakvélemény alapján az is megállapítható volt, hogy a CD-n látható fotókat más típusú fényképezőgéppel készítették, mint a felperesi felvételeket.

Arra nézve a perben semmiféle adat nem merült fel, hogy akár a szállodában, akár máshol cserélték volna el a CD-t.

Mindezek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában, hogy a felperes személyhez fűződő jogát az alperes megsértette.

A felperes által előterjesztett nem vagyoni kártérítési igény a másodfokú bíróság megítélése szerint sem volt eltúlzott. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a házasságkötés, a szertartás és a vacsora olyan családi esemény, amely a felnőttkor kiemelkedő és megismételhetetlen eseménye. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (3) bekezdésének megfelelően értékelte a perben rendelkezésre álló adatokat és a jogsértés tárgyi súlyára tekintettel helytállóan állapította meg a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja és a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti nem vagyoni kártérítés összegszerűségét, annak felülmérlegelésére okot adó körülményt az alperes nem adott elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára. A másodfokú bíróság a felperes által előterjesztett útiköltségigényt csupán a jogi képviselő tekintetében ítélte megalapozottnak, a figyelemmel arra, hogy a felperes megidézésére nem került sor, saját elhatározásából jelent meg a tárgyaláson, ezért a megjelenésével kapcsolatosan felmerült költség nem tekinthető szükségszerűnek.

Budapest, 2008. június 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. . Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő